

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Lenkou Engelovou ve věci

žalobkyně: **T** [redacted] **p** [redacted] **L** [redacted] **s.r.o.**, IČO [redacted]
se sídlem [redacted], [redacted]

proti
žalovanému: **Mgr. M** [redacted] **K** [redacted], narozen [redacted]
bytem [redacted], [redacted]
zastoupený JUDr. Jaroslavem Tenkrátěm, advokátem
se sídlem Havlíčkova 132, 266 01 Beroun

o zaplacení částky 36 600 Kč s příslušenstvím,

takto:

- I.** Žaloba s tím, že žalovaný je povinen uhradit žalobkyni částku 36 600 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05% ročně z této částky od 22. 11. 2016 do zaplacení, to vše do tří dnů od právní moci rozsudku, se zamítá.
- II.** Žalobkyně je povinna uhradit žalovanému náklady tohoto řízení, a to k rukám právního zástupce žalovaného, ve lhůtě tří dnů od právní moci tohoto rozsudku, a to ve výši 22 051 Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje: František Metelec

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou doručenu soudu dne 12. 1. 2017 domáhala po žalovaném zaplacení částky 36 600 Kč s příslušenstvím jako náhrady za škodu, která jí měla vzniknout v souvislosti s porušením péče řádného hospodáře žalovaným.
2. Podle žalobkyně v období od 17. 2. 2015 do 10. 8. 2015 schválil žalovaný v postavení jednatele žalobkyně proplacení faktur vystavených paní L. B. (dále též jen „účetní poradkyně“) za žalobkyni poskytnuté účetní poradenství v celkové výši 36 600 Kč. Konkrétním předmětem poradenství byla dle faktur rekonstrukce účetnictví žalobkyně za účetní období z let 2013 a 2014. Vyúčtované služby měly proběhnout v místě podnikání účetní poradkyně za účasti zaměstnance žalobkyně, Ing. J. F.
3. Žalobkyně popřela účelnost takto vydaných finančních prostředků. Argumentovala tím, že při nástupu žalovaného do funkce jednatele mu bylo kompletní účetnictví žalobkyně předáno. Poukazovala na to, že dle tvrzení žalovaného se měl konzultací s daňovou poradkyní účastnit zaměstnanec žalobkyně Ing. F., přičemž však jeho pracovní náplní nebyla činnost spojená s účetnictvím, nadto v době tvrzených konzultací v sídle daňové poradkyně byl Ing. F. dle evidence pracovní doby na pracovišti nebo měl dovolenou, nemohl tedy být v sídle daňové poradkyně.
4. Nedůvodnost výdajů, které schválil žalovaný, je dána podle žalobkyně i tím, že příznání k dani z příjmu žalobkyně zpracovala za období 2013 společnost B. A s.r.o., IČO .
5. Žalobkyně považovala nedůvodným i výdaj za zaúčtování faktur v cizí měně, a to s tvrzením, že v daném účetním období žádné faktury v cizí měně žalobkyně nepřijala a ani nevystavila.
6. Žalobkyně se obrátila na žalovaného dopisem ze dne 9. 11. 2016 s žádostí o vysvětlení jeho jednání a výzvou k úhradě částky 36 600 Kč. Dále žalobkyně dopisem ze dne 1. 12. 2016 na žádost žalovaného konkretizovala své otázky na jednání žalovaného. Ten následně další komunikaci dle žalobkyně dopisem ze dne 12. 12. 2016 odmítl.
7. Žalovaný žalobu zcela odmítl jako nedůvodnou a šikanozní. Odměny pro účetní poradkyni byly vyplaceny zcela důvodně a při zachování jeho péče řádného hospodáře.
8. Žalovaný uvedl, že do funkce jednatele u žalobkyně nastoupil 13. 2. 2015. Předchozí jednatelka žalobkyně, Ing. M. T. manželka jediného společníka V. Z. mu žádné účetnictví nepředala. Na skutečnost, že poslední účetní evidence je k 31. 7. 2013 a od této doby není vedeno řádné účetnictví (byly jen očíslované účetní doklady) jej upozornil Ing. F., který na pozici administrátora (hlavního účetního) nastoupil v prosinci 2014. Zároveň jej upozornil, že neexistují konečné stavy účtů za rok 2013 a rok 2014 a není na co v účetnictví navázat. Dále, že vzhledem k množství vlastní práce odpovídající jeho náplni práce (mimo jiné zavedení účetního programu POHODA) nemá časové možnosti zpracovávat účetnictví společnosti za 1,5 roku dozadu a ani to není náplní jeho práce. Žalovaný po konzultaci s Ing. F. souhlasil, že bude oslovena externí účetní poradkyně k uspořádání účetnictví za období srpen 2013 - prosinec 2014. Ing. F. s ní dále konzultoval i zpracování účetnictví v novém programu POHODA a to vždy mimo svou pracovní dobu.
9. Žalovaný dále uvedl, že zpracování účetnictví za rok 2014 nebylo s ohledem na jeho stav možno zpracovat a odevzdat v termínu do konce března 2015 proto, jen z důvodu

prodloužení termínu do června 2015 (lhůta pro podání daňového podání při zastoupení daňovým poradcem, využili služby společnosti B [redacted] A [redacted] s.r.o. Tato společnost daňové přiznání zpracované s pomocí L [redacted] B [redacted] za žalobkyni pouze podala, čemuž odpovídá i odměna společnosti ve výši 1 500 Kč. Pokud by jej zpracovávala, byla by odměna logicky vyšší. Tedy není dle žalovaného pravda, že by L [redacted] B [redacted] byla hrazena služby již provedená či následně provedená společností B [redacted] A [redacted] s.r.o.

10. K tvrzení žalobkyně o absenci faktur v cizí měně žalovaný uvedl, že toto období žalobkyně chybně zaměňuje za období roku 2015, kdy po vzniku společnosti K [redacted] cz neprobíhal již platební styk se zahraničím v takovém rozsahu, tím vysvětluje i menší počet účetních dokladů (žalobkyně tvrdí 51). Období roku 2015 již ale účetní poradkyně nezpracovávala.
11. Žaloba byla původně podána k Okresnímu soudu v Berouně. Vrchní soud v Praze k námitce věcné nepřislusnosti rozhodl, že k projednání věci jsou věcně příslušné krajské soudy [§ 9 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb. občanský soudní řád (dále jen „o.s.ř.“)] a věc usnesením č. j. Ncp 724/2017-71 postoupil Krajskému soudu v Praze dne 1. 9. 2017 (č. l. 71).
12. Mezi stranami nebylo sporu o tom, že žalovaný vykonával u žalobkyně funkci jednatele od 17. 2. 2015 do července 2015. Není sporu o tom, že žalovaný zadal zpracování účetnictví externí pracovníci L [redacted] B [redacted] (účetní poradkyni), a že za její služby byla vyplacena žalovaným z prostředků žalobkyně částka 36 600 Kč. Spor mezi účastníky spočívá v posouzení, zda toto jednání žalovaného jako statutárního orgánu žalobkyně bylo činěno s péčí řádného hospodáře, zda výdaje z prostředků žalobkyně vydané na uhrazení faktur vystavených účetní poradkyní byly potřebné a v adekvátní.
13. K obrácení důkazního břemene.
14. Jednatele obchodní společnosti v řízení o tom, zda jednal s péčí řádného hospodáře, tíží důkazní břemeno, jinými slovy je povinen soudu prokázat, že jednal s nezbytnou loajalitou, s potřebnými znalosti a s pečlivostí. V opačném případě vede neunesení důkazního břemene soud k závěru, že jednání jednatele bylo v rozporu s péčí řádného hospodáře, a může proto odpovídat společnosti za vzniklou škodu.
15. V tomto řízení však došlo k obrácení důkazního břemene ve prospěch žalovaného, o tom soud poučil žalobkyni na jednání dne 2. 8. 2018. Soud po poučení dle § 118 a odst. 1, 3 o. s. ř. žalobkyni vyzval, aby doplnila tvrzení a doložila důkazy k tvrzení, že bylo protokolárně předáno účetnictví a v jakém stavu a rozsahu žalovanému při jeho nástupu do funkce jednatele. Zároveň byla žalobkyně upozorněna na koncentraci řízení po uplynutí poskytnuté 30 denní lhůty. Koncentrace řízení nastala 3. 9. 2018.
16. Důvodem pro obrácení důkazního břemene na žalobkyni bylo ukončení funkce jednatele žalovaným u žalobkyně v červnu 2015 a z toho plynoucí důkazní deficit na jeho straně. I přesto obrácení důkazního břemene žalovaný soudu nabídl důkazy prokazující, že jednal s potřebnou péčí řádného hospodáře a náležitou loajalitou k žalobkyni.
17. Žalobkyně žádné relevantní důkazy ke stavu účetnictví nepředložila. Upustila od svého tvrzení o existenci dokladu o předání účetnictví, když tvrzení upravila tak, že písemné předání účetnictví nebylo třeba vzhledem k tomu, že žalovaný zastával zároveň funkci výkonného ředitele.
18. V řízení soud zjistil skutkový stav z následujících provedených důkazů.

19. Z výsledku svědka Ing. J. F. (dále též „svědek“) má soud za zjištěné, že pracoval u žalobkyně na pozici administrátora od 12. 12. 2014. V této době vykonávala funkci jednatele žalobkyně Ing. M. T. V pracovní smlouvě (l. č. 149) není konkrétní pracovní náplň.
20. Pracovní náplň svědka je soudem zjištěna ze svědkem předloženého inzerátu (č. l. 150), podle něhož je výhodou praxe v oblasti účetnictví a náplní práce je mimo jiné kontrola přijatých faktur s objednávkami, účtování transakcí hlavní knihy a přidružených deníků, zejména faktury přijaté, pokladna, ostatní závazky, dále faktury vydané, banka, správa dokumentace a účtování dokladu atd.
21. Na základě předložené pracovní smlouvy a inzerátu má soud za prokázané, že pracovní náplň svědka byla úzce spjata s účetnictvím. Tím bylo potvrzeno tvrzení žalovaného ohledně náplně pracovní činnosti svědka a důvodnost jeho spolupráce s účetní poradkyní. Zároveň tak došlo k vyvrácení tvrzení žalobkyně o tom, že náplní pracovní činnosti svědka nebylo účetnictví, a že proto neměl svědek důvod spolupracovat s účetní poradkyní.
22. Z výsledku svědka Ing. J. F. má soud dále za zjištěné, že od srpna 2013 až do jeho nástupu v prosinci 2014 nebylo vedeno účetnictví žalobkyně, účetní doklady nebyly nijak evidovány, jen byly založeny do desek a chronologicky očíslovány. Účetnictví žalobkyně za uvedené období tak v době nástupu svědka neexistovalo v žádné podobě. Svědek tak měl k dispozici z účetní závěrky za rok 2013 pouze souhrnné hodnoty, jak se později ukázalo jen odhadnuté, ale pro např. uhrazení faktur a jejich likvidaci potřeboval rozklíčovat jednotlivé položky. Neměl k dispozici přehled o počátečních účtech. Když sám zaevidoval všechny účetní doklady za rok 2013, zjistil, že ztráta je výrazně nižší, než vykázaná v daňovém přiznání podaném jednatelkou T. Svědek ve snaze zjistit podklady pro zpracování daňového účetnictví, a doplnit mezery v účetní evidenci oslovil zpracovatele daňového přiznání za rok 2013 společnost A. a s.r.o. Společnost svědka sdělila, že daňové přiznání včetně příloh bylo zpracováno na základě odhadu, nikoli na podkladě řádně vedeného účetnictví. To vysvětlovalo rozdíl, k němuž se svědek jen po zaevidování účetních dokladů od srpna 2013 do konce roku 2013 ohledně výsledku hospodaření žalobkyně ve vztahu ke stavu uváděnému v daňovém přiznání dobral. Svědek totiž po dodatečném zaevidování 2000 účetních dokladů, jen za srpen- prosinec 2013 zjistil, že se hospodářský výsledek za rok 2013 liší o 2 300 000 Kč oproti daňovému přiznání vypracovaným společností A. a s.r.o. (ztráta byla nižší o 2 300 000 Kč)
23. Z uvedeného důvodu svědek nechal vypracovat dodatečné daňové přiznání za rok 2013 a odeslal jej finančnímu úřadu, doklady o odeslání zůstaly u žalobkyně. Toto dodatečné daňové přiznání podle svědka žalobkyně vzala zpět, aby se v příštím roce mohla ztráta (vyšší dle původního přiznání) uplatit jako položka snižující základ daně. Snaha svědka zpracovat řádně účetnictví na konec vypustila v jeho propuštění z pracovního poměru. Zejména V. Z., jako jediný společník žalobkyně, brojil proti jakémukoli přepracování daňového přiznání za rok 2013.
24. Dalším problémem dle svědka v účetnictví žalobkyně byla evidence zásob, které však fyzicky neexistovaly, bylo potřeba tyto účetně zlikvidovat, aby nebyly fiktivně převáděny do dalšího účetního období.
25. Svědek vedle práce na účetnictví žalobkyně, které nebylo vedeno od srpna 2013 do konce roku 2014, musel pracovat i na daňovém přiznání za rok 2014, pro které však nebyly řádné účetní

podklady a dále zpracovávat i běžné účetní evidence za aktuální období rok 2015. Takovýto rozsah práce nebyl schopný sám zvládnout, navíc v období roku 2013 byla součástí vyúčtování i řada zahraničních faktur, včetně nedobytných pohledávek, které přecházely do dalších účetních období, řada jich bylo i v němčině. V následujících letech již tolik zahraničních faktur nebylo, protože v polovině roku 2013 vznikla společnost K [redacted] C [redacted]. Na kterou přešla většina zahraniční obchodní činnosti. O problémech s účetnictvím svědek informoval žalovaného jako statutárního i jediného společníka společnosti, V [redacted] Z [redacted], který ale nechtěl nedostatky v účetnictví řešit, stavěl se k řešení velmi negativně.

26. Svědek potvrdil, že s účetní poradkyní začal spolupracovat nedlouho po nástupu žalovaného do funkce jednatele. Spolupráce probíhala mimo svědkovu pracovní dobu, od šesti do devíti hodin ráno nebo po svědkově pracovní době. Jelikož ani přes zvýšené úsilí nebylo možné podat do konce března 2015 daňové přiznání za rok 2014, bylo daňové přiznání podáno až v červnu 2014. To bylo možné jen díky využití daňového poradce (pro ně je lhůta k podání daňového přiznání prodloužena do konce června) společnosti B [redacted] A [redacted], s.r.o. Tato společnost přiznání nezpracovávala, jen je za žalobkyni podala. Tomu odpovídala i odměna společnosti ve výši jen 1 500 Kč. Účetní poradkyni byla vyplacena částka 36 600 Kč. Svědek uvedl, že po vzniku společnosti K [redacted] C [redacted] kromě něj u žalobkyně nikdo účetnictví nezpracovával, pouze evidenci dokladů pro platbu DPH byla prováděna pracovnící K [redacted] C [redacted] i pro žalobkyni. Vynaložené prostředky na účetní poradkyni považoval svědek za odůvodněné a adekvátní. On sám nebyl za doplnění účetnictví (2013-2014) honorován. Pokud by dle jeho názoru nebyla do zpracování účetnictví zapojena externí spolupracovnice, nebyla by žalobkyně schopna situaci řešit a on by z pozice administrátora odešel.
27. Z výsledku svědkyně L [redacted] B [redacted] (účetní poradkyně) bylo zjištěno, že její spolupráce s Ing. J [redacted] F [redacted] trvala přibližně od března do června 2015. Konzultace probíhaly v prostorách svědkyně v ranních a odpoledních hodinách. Výsledkem bylo vypracování dodatečného daňového přiznání za rok 2013, k tomu zpracování účetnictví, když účetnictví žalobkyně bylo vedeno pouze do konce července 2013 a vypracování řádného daňového přiznání za rok 2014. Účetní doklady bylo nutno zadat i do účetního programu POHODA. Vzhledem k tomu, že žalobkyně nevedla řádně účetnictví (skončilo červencem 2013) bylo nutno zpracovat výchozí stavy účtů k srpnu 2013, což při vedení řádného účetnictví není standardně třeba. Hodinová sazba za práce svědkyně byla 300 Kč (nebyla plátcem DPH). Svědkyně potvrdila, že ji Ing. F [redacted] tehdy sdělil, že dodatečné daňové přiznání za rok 2013 podal. Daňové přiznání za rok 2014 bylo podáno v prodloužené lhůtě až v červnu 2015 prostřednictvím daňového poradce. Důvodem bylo pouze prodloužení lhůty k podání, když přiznání zpracovala ona s Ing. F [redacted]. V účetních dokladech se vyskytovaly i zahraniční faktury, mnohdy se účtovaly kurzové rozdíly.
28. Smlouvou o výkonu funkce jednatele (č. l. 51) soud zjistil, že dne 13. 2. 2015 se žalovaný stal jednatelem žalobkyně.
29. Z listiny s názvem „Odstoupení z funkce jednatele“ (č. l. 53) soud zjistil, že žalovaný z funkce jednatele odstoupil ke dni 22. 6. 2015, odstoupení převzal V [redacted] Z [redacted] téhož dne. Výkon funkce jednatele skončil do jednoho měsíce od doručení výpovědi, tzn. 22. 7. 2015.
30. Z listiny s názvem „Výpověď z pracovního poměru“ (č. l. 54) soud zjistil, že žalovaný vypověděl pracovní smlouvu dne 27. 7. 2015 (l. č. 101) s dvouměsíční výpovědní lhůtou. Výpověď byla dne 27. 7. 2015 přijata jednatelkou žalobkyně.

31. Pracovní smlouva na pozici výkonného ředitele byla žalovaným a žalobkyní uzavřena dne 13. 2. 2015. Uvedená smlouva žádným způsobem nedokládá převzetí účetnictví, jak po změně svých tvrzení uváděla žalobkyně. Původně tvrdila protokolární převzetí účetnictví žalovaným.
32. Z výpisu z obchodního rejstříku (č. l. 3 - 7) soud zjistil, že původní obchodní firma žalobkyně byla K [redacted] L [redacted], spol. s.r.o., která od 8. 1. 2015 nese název T [redacted] p [redacted] L [redacted] s.r.o., jednatelem žalobkyně byl od 13. 2. 2015 do 20. 7. 2015 žalovaný.
33. Z listiny s názvem „Vysvětlení faktury B [redacted] A [redacted]“ (č. l. 55) soud zjistil, že se jedná o dokument ze dne 24. 7. 2015, žalovaný v něm vysvětluje účel faktury na 1500 Kč ve prospěch společnosti B [redacted] A [redacted], s.r.o., tedy že jde o výdajů v souvislosti s podáním daňového přiznání za rok 2014 až v červnu 2014 daňovým poradce. (toto potvrdili oba svědci ve svých výpovědích a koresponduje to s tvrzením žalovaného).
34. Z listiny s názvem „Vysvětlení fakturací B [redacted] IČ [redacted]“ (č. l. 56-57) soud zjistil, že v ní žalovaný vysvětlil důvody spolupráce s účetní poradkyní včetně jednotlivých výdajů za účetní poradkyni. Obě listiny dle tvrzení žalovaného převzal pan Z [redacted] osobně. Žalobkyně toto nerozporovala.
35. Z uvedených listin má soud za prokázané, že žalovaný řádně reagoval na dotazy jediného společníka žalobkyně.
36. Z faktur vystavených účetní poradkyní k úhradě žalobkyni (č. l. 9, 10, 12 a 13) soud zjistil, že: faktura č. 150100008 ze dne 22. 4. 2015 byla vystavena na částku 5 400 Kč, faktura č. 150100009 ze dne 30. 4. 2015 byla vystavena na částku 6 600 Kč, faktura č. 150100012 ze dne 18. 5. 2015 byla vystavena na částku 9 600 Kč, faktura č. 150100014 ze dne 31. 5. 2015 byla vystavena na částku 8 400 Kč a faktura č. 150100015 ze dne 11. 6. 2015 byla vystavena na částku 6 600 Kč. Podle těch faktur tak mělo být účetní poradkyni vyplaceno celkem 36 600 Kč. Předmětem plnění byly účetní služby.
37. Z příjmových pokladních dokladů (č. l. 10 a 12) soud zjistil, že účetní poradkyně vystavila tento doklady dne 11. 6. 2015 na částku 8 400 Kč a 18. 6. 2015 na částku 6 600 Kč.
38. Z výpisu z účtu žalobkyně ze dne 29. 5. 2015 za období 5. 5. 2015 – 13. 5. 2015 (č. l. 104), soud zjistil, že účetní poradkyni byla proplacena faktura č. 150100008 ze dne 5. 5. 2015 na částku 5 400 Kč, tedy shodná s částkou, která je uvedena v listině s názvem „Vysvětlení fakturací B [redacted] IČ [redacted]“ (č. l. 56). Uhrazení faktury č. 150100009 ve výši 6 600 Kč z výpisu z účtu nevyplývá. Soud však považuje úhradu částky 36 600 Kč vyúčtovanou L [redacted] B [redacted] žalobkyni za prokázanou svědeckou výpovědí Ing. F [redacted].
39. Proplacení faktur uvedených v předchozím bodě v částce 36 600 Kč bylo prokázáno výslechem svědka Ing. F [redacted] a je mezi účastníky nesporné.
40. Z faktury – daňového dokladu č. 1401093 (č. l. 63) soud zjistil, že žalobkyně vyplatila společnosti A [redacted] a [redacted] s.r.o. částku ve výši 36 300 Kč za zpracování přiznání k dani z příjmů právnických osob a účetní závěrky za rok 2013. Tímto je tak ověřeno tvrzení svědka Ing. J [redacted] F [redacted] o tom, že daňové přiznání pro rok 2013 vypracovala společnost A [redacted] a [redacted] s.r.o. a rovněž skutečnost, že za zpracování daňového přiznání jen na základě odhadu účetních položek bylo účtováno cca stejně jako za poradenství L [redacted] B [redacted] zahrnující jak rekonstrukci účetnictví za srpen až prosinec 2013 a přípravu dodatečného daňového přiznání za rok 2013 tak přípravu daňového přiznání za 2014. Z uvedeného činí soud závěr, že cena uhrazená za služby L [redacted] B [redacted] nebyla nijak nadsazená.

41. Z přehledu přijatých a vydaných faktur žalobce (č. l. 86 – 88) za rok 2013 soud zjistil, že hodnota přijatých faktur činila 13 437 164, 69 Kč, hodnota vydaných faktur činila 23 246 108,81 Kč. Již z obratu společnosti je zřejmé, že účetní doklady v roce 2013 nemohly být v řádu desítek jak tvrdí žalobkyně (tvrdí stav srovnatelný s rokem 2015, kdy bylo 51 dokladů) a odpovídá to tvrzení svědka F [REDACTED] o 2 000 dokladech jen za srpen- prosinec 2013. Z data 9. 8. 2018 uvedeného na těchto listinách vyplývá, že byly vytištěny v tento den, tedy neprokazují stav účetnictví ke dni vzniku funkce jednatele žalovaného (13. 2. 2015). Stejně tak by mohly prokazovat, že účetnictví bylo na základě činnosti žalovaného prostřednictvím Ing. F [REDACTED] a účetní poradkyně řádně doplněno. Tedy toto není důkaz o tom, že v době jednání žalovaného, které je mu touto žalobou vyčítáno, bylo účetnictví kompletní a služby účetní poradkyně nadbytečné. Shodně listiny s názvem „Výkaz zisku a ztráty“ (č. l. 84 – 85) za období roku 2013 byly vytištěny z účetního programu až 9. 8. 2018. Ani tyto tak neprokazují, že takový byl stav vedení účetnictví k březnu 2015, kdy Ing. F [REDACTED] a L [REDACTED] B [REDACTED] začaly rekonstruovat účetnictví žalobkyně, tedy neprokazují tvrzení žalobkyně, že nebylo co rekonstruovat, neboť účetnictví bylo řádně vedeno a předáno žalovanému. To, že jsou ke dni 9. 8. 2018 účetní doklady zaevidovány v účetním programu žalobkyně koresponduje s tvrzení žalovaného i svědků, že fakturovaná činnost byla provedena, tedy že došlo mimo jiné k zaevidování dokladů do programu.
42. Z přiznání k dani z příjmů právnických osob za rok 2013 (č. l. 88 – 92) soud zjistil, že ke dni 31. 12. 2013 byl výsledek hospodaření žalobkyně ve ztrátě – 3 257 556 Kč. Toto daňové přiznání bylo podáno tehdejší jednatelkou žalobkyně, Ing. M [REDACTED] T [REDACTED]. Svědek Ing. F [REDACTED] soudu potvrdil tvrzení žalovaného a soud tomuto uvěřil, že bylo vypracováno nové daňové přiznání (dodatečné) za rok 2013 s výrazně nižší ztrátou pouze 955 073 Kč, a že Nejen vyloučeno, že jej zástupci žalobkyně vzali jako pro ně nevýhodné (nemohli by v budoucnu uplatnit větší ztrátu, zpět)
43. Přílohou daňového přiznání za rok 2013 byla účetní závěrka zpracovaná k 31. 12. 2013 (č. l. 94). Z účetní závěrky nelze ověřit stav účetnictví v době jejího zpracování, tedy že dle žalobkyně bylo kompletní. Podání daňového přiznání za rok 2013 není v rozporu s tvrzením svědka Ing. F [REDACTED], že bylo dle zpracovatele A [REDACTED] a [REDACTED] s.r.o zpracováno na základě odhadu, tedy nebylo řádné účetnictví. Tomu by ostatně nasvědčoval i termín podání daňového přiznání 22. 9. 2014, což je téměř tři měsíce i po řádném termínu pro podání daňového přiznání daňovými poradci. Termín podání daňového přiznání za rok 2013 má soud za zjištěný ze záznamu z datové schránky o odeslání daňového přiznání a účetní závěrky za rok 2013 (č. l. 93).
44. Dále byl k důkazu provedeno dodatečné přiznání k dani z příjmu právnických osob za rok 2013 (č. l. 141) zpracované Ing. F [REDACTED] a L [REDACTED] B [REDACTED]. Z něj soud zjistil, že se jedná o dodatečné daňové přiznání, v položce v s názvem „Výsledek hospodaření (zisk +, ztráta -) nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji ke dni 31. 12. 2013“ je uvedena ztráta v hodnotě 955 073 Kč, což odpovídá tvrzení svědka o tom, že dodatečné daňové přiznání snížilo ztráty žalobkyně zhruba o 2 500 000 Kč. Toto daňové přiznání dle emailu na l. č. 140 zaslal žalovanému společně s přílohami svědek Ing. F [REDACTED] 24. 6. 2015. Příloženými přílohami byly „Přiznání DPPO 2013 – 11. 6. 2015, Příloha daňové přiznání 2013 – 11. 6. 2015, Příloha 2013, Výkaz zisku a ztráty v plném rozsahu 2013, Rozvaha v plném rozsahu 2013, Výsledovka po činnostech analyt, Rozvaha po činnostech analyticky“ (č. l. 152 – 178). Z uvedeného vyplývá, že podklady pro daňové přiznání zpracovával (byť s pomocí účetní poradkyně) Ing. F [REDACTED].

45. Soud to považuje za další důkaz prokazující to, služby L B měly zcela konkrétní výstup a potvrzení tvrzení žalovaného i svědka F, že bylo zpracováno dodatečné daňové přiznání za rok 2013, podstatně snižující ztrátu žalobkyně (nyní jen 955 073 Kč) uváděnou v původním daňovém přiznání.
46. Soud provedl důkaz přiznáním k dani z příjmů právnických osob za rok 2014 (č. l. 179), z něhož soud zjistil, že toto daňové přiznání podala společnost B A s.r.o., což odpovídá tvrzení svědka a svědkyně o tom, že daňového přiznání za rok 2014 bylo podáno prostřednictvím daňového poradce za účelem odložení lhůty pro podání tohoto přiznání.
47. Z e-mailové komunikace mezi O K a Bc. E B, pracovníci finančního úřadu (č. l. 93) soud zjistil, že Finanční úřad v O K sdělil, že dodatečné daňové přiznání za rok 2013 nebylo podáno. Z důkazu ale není zřejmé, kdo je O K, která navíc odpovídá z emailové adresy vedené na seznam.cz. Za jaký daňový subjekt tento dotaz činí. Navíc, jak vypověděl svědek Ing. F, dodatečné daňové přiznání za rok 2013 bylo sice zasláno na finanční úřad, svědek se však domnívá, že pan Z a paní T jej vzali zpět. Soud proto tento důkaz nemůže hodnotit jako důkaz prokazující, že dodatečné daňové přiznání za rok 2013 nebylo svědky zpracováno a dáno k dispozici žalobkyni.
48. Z úřední činnosti je soudu známo, že společnost K C s. r.o., IČO, byla zapsána do obchodního rejstříku dne 17. 5. 2013. Z notářského zápisu (č. l. 196) soud zjistil, že vznikla jako nová společnost dne 24. 4. 2013, zakladatelkou byla Ing. M T, nar. , která je uvedena současně jako jediná jednatelka společnosti. Tím má soud za prokázané tvrzení svědka o propojenosti obou společností.
49. Ze sbírky listin žalobkyně (č. l. 201) aktuální ke dni 10. 6. 2020 soud zjistil, že k tomuto datu stále nebyla do sbírky listin obchodního rejstříku založena účetní závěrka za rok 2013. Podle soudu tato skutečnost svědčí o způsobu, jakým žalobkyně vede své účetnictví a podporuje tvrzení žalovaného i svědka Ing. F o tom, že účetnictví od srpna 2013 (po oddělení společnosti K C s.r.o.) a za rok 2014 nebylo vůbec vedeno účetnictví.
50. Soud zamítl provedení důkazu účastnickou výpovědí M T (jednatelka žalobkyně) a V Z (společník). Tento výslech nepovažuje soud vzhledem k provedeným důkazům za důležitý. Skutečnosti, které by soudu mohly být sděleny účastnickými výslechy, měly jednatelka a společník žalobkyně možnost soudu sdělit v rámci tvrzení žalobkyně do koncentrace řízení.
51. Soud dal žalobkyni příležitost k tomu, aby výslech jednatelky proběhl, žalobkyně jej ale nevyužila. Soud omluvu jednatelky žalobkyně z výslechu den před jednáním soudu s doručení pracovní neschopnosti v němčině nepokládá za důvodnou a řádnou ne jen proto, že se soudem se komunikuje v jeho jednacím jazyce a listiny se předkládají v úředně ověřeném překladu, ale i vzhledem k tomu, že z neschopnosti vyplývá, že jde o dlouhodobí stav a omluva tedy nebyla včasná. Nadto, jak soud uvedl, nepovažoval výslech jednatelky za nutný pro objasnění skutkového stavu.
52. Soud rovněž neuznal důvodnou a včasnou omluvu žalobkyně ze dne 5. 6. 2020 z jednání soudu nařízeného na den 12. 6. 2020 a žádost o jeho odročení. Právnímu zástupci žalobkyně bylo předvolání k jednání doručeno dne 28. 1. 2020. Žalobkyně žádost zdůvodnila tím, že právnímu zástupci vypověděla v únoru 2020 plnou moc (nebylo do okamžiku žádosti o odročení soudu sděleno) a od té doby se jí nepodařilo zajisti jiné právní zastoupení, argumentovala i nouzovým stavem. Nouzový stav trval od 12. 3. do 17. 5. 2020, soudu je

známo z jeho úřední činnosti, že i v nouzovém stavu advokátní kanceláře fungovaly, naopak z nedostatku zakázek klientům nabízely různé slevy. Soud považuje žádost o odročení jednání za účelové protahování řízení, proto žádosti nevyhověl a jednal v nepřítomnosti žalobkyně, když nelze přehlednou časovou následnost omluvy jednatelky z jejího účastnického výsledku (soudu doručena 11. 6. 2020) a žádost, aby byla vyslechnuta při dalším jednání.

53. Po koncentraci řízení (nastala 3. 9. 2018) žalobkyně předložila 9. 4. 2019 soudu listiny týkající se účetnictví žalobkyně, vytištěné z účetního programu v roce 2019. Soud tyto listiny nemohl provést vzhledem k nastalé koncentraci řízení, přičemž však jde obsahově o shodné s těmi, které byly z účetního programu vytištěny v roce 2018, jsou na listě 84-88, tyto byly provedeny k důkazu. Soud se k nim vyjádřil shora tak, že z nich nelze zjistit stav zpracování účetnictví v únoru 2015.
54. Soud provedenými důkazy dospěl k závěru o skutkovém stavu, jimž má za prokázané, že účetnictví žalobkyně vyžadovalo rekonstrukci, protože nebylo vedeno od začátku srpna 2013 do konce roku 2014. Bylo prokázano, že pracovní náplní Ing. F. [redacted] bylo vedení účetnictví žalobkyně, ale až za období od jeho nástupu do zaměstnání nikoli zpětně. Vzhledem k tomu, že po nástupu do zaměstnání zjistil, že účetnictví za období od srpna 2013 de facto neexistuje, přičemž jde o velké množství nezpracovaných účetních dokladů, vyhledal externí spolupracovníci, účetní poradkyni L. [redacted] B. [redacted], se kterou rekonstruoval účetnictví nad rámec svých pracovních povinností a pracovní doby. Ve spolupráci s účetní poradkyní bylo vyhotoveno dodatečné daňového přiznání za rok 2013 a daňové přiznání za rok 2014. O této spolupráci byl žalovaný jako jednatel žalobkyně informován a souhlasil s ní. Jednou ze základních povinností statutárního orgánu je vést společnost v souladu s právními předpisy, tedy i účetními. V situaci, kdy žalovaný shledal, že není řádně vedeno účetnictví, bylo ne jen jeho právem, ale i povinností toto uvést do souladu s právními předpisy.
55. Žalobkyně v řízení neprokázala, ač to bylo její důkazní břemeno, že by žalovaný tím, že nechal externí účetní poradkyni zpracovat účetnictví žalobkyně od srpna 2013 do prosince 2014 jednal v rozporu s péčí řádného hospodáře. Žalobkyně neprokázala, že by uvedené služby nebyly potřebné, když neprokázala, že by účetnictví od srpna 2013 do prosince 2014 bylo ke dni nástupu žalovaného (únor 2015 řádně vedeno). Naopak žalovaný, ač jej netížilo důkazní břemeno, prokázal svá tvrzení ohledně absence vedení účetnictví v období srpna 2013 do prosince 2014, dále ohledně zpracování daňového přiznání za rok 2013 společností A. [redacted] a [redacted] s.r.o jen na základě odhadů účetních podkladů, a tedy nutnosti podat doplňující daňové přiznání. Pokud jde o částku uhrazenou za služby účetní poradkyně, nepokládá ji soud za nepřiměřenou, a to i s ohledem na částku, která byla uhrazena za vypracování daňového přiznání za rok 2013 společností A. [redacted] a [redacted] s.r.o (uhrazeno 36 300 Kč), což je jen o 300 Kč méně, než kolik činil součet faktur vystavených účetní poradkyní za všechny její služby.
56. Právní posouzení.
57. Povinnost jednatele počínat si při výkonu své funkce ve společnosti s.r.o. s péčí řádného hospodáře je stanovena v ust. § 159 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „o.z.“) ve spojení s ust. § 51 a násl. zákona č. 90/2012 Sb., zákon o obchodních korporacích (dále jen „z.o.k.“).
58. Podle ust. § 159 odst. 1 o.z. platí: „Kdo přijme funkci člena voleného orgánu, zavazuje se, že ji bude vykonávat s nezbytnou loajalitou i s potřebnými znalostmi a pečlivostí. Má se za to, že jedná nedbale, kdo

není této péče řádného hospodáře schopen, ač to musel zjistit při přijetí funkce nebo při jejím výkonu, a neryvodí z toho pro sebe důsledky.“

59. Podle ust. § 51 odst. 1 z.o.k. platí: *„Pečlivě a s potřebnými znalostmi jedná ten, kdo mohl při podnikatelském rozhodování v dobré víře rozumně předpokládat, že jedná informovaně a v obhajitelném zájmu obchodní korporace; to neplatí, pokud takovéto rozhodování nebylo učiněno s nezbytnou loajalitou.“*
60. Podle ust. § 52 z.o.k. odst. 1 platí: *„Při posouzení, zda člen voleného orgánu jednal s péčí řádného hospodáře, se vždy přihlídnou k péči, kterou by v obdobné situaci vynaložila jiná rozumně pečlivá osoba, byla-li by v postavení člena obdobného orgánu obchodní korporace.“*
61. Podle ust. § 52 z.o.k. odst. 2 platí: *„Je-li v řízení před soudem posuzováno, zda člen voleného orgánu obchodní korporace jednal s péčí řádného hospodáře, nese důkazní břemeno tento člen, ledaže soud rozhodne, že to po něm nelze spravedlivě požadovat.“*
62. K posouzení péče řádného hospodáře.
63. Jedním ze tří znaků péče řádného hospodáře je loajalita hospodáře ke společnosti. Tato loajalita ke společnosti má přednost před zájmy společníků společnosti. Rekonstrukce účetnictví žalobkyně proběhla přes nesouhlas společníka žalobkyně, přitom podle provedených důkazů nebylo účetnictví žalobkyně vedeno od srpna 2013. Proto bylo zcela v zájmu společnosti tento stav napravit a upřednostnit zájmy společnosti nad zájmy jediného společníka.
64. Dalším znakem péče řádného hospodáře je povinnost jednat pečlivě a s potřebnými znalostmi, resp. povinnost jednat informovaně, v obhajitelném zájmu právnické osoby. Žalovaný za situace, kdy ho jeho podřízený Ing. J. F. informoval o nutnosti doplnit účetnictví žalobkyně a o tom, že množství nezpracovaných účetních dokladů je tak velké, že tuto práci nezvládne sám, souhlasil s využitím služeb účetní poradkyně. Tento krok byl vzhledem ke všem okolnostem odůvodněný. Navíc byl v souladu s ust. § 196 z.o.k.
65. Podle ust. § 196 z.o.k. platí, že: *„Jednatel zajišťuje řádné vedení předepsané evidence a účetnictví, vedení seznamu společníků a na žádost informuje společníky o věcech společnosti.“* Podle tohoto ustanovení tak mohl žalovaný zabezpečit zpracování účetnictví žalobkyně jinou kvalifikovanou osobu, než byl on sám nebo Ing. J. F. Součástí péče řádného hospodáře totiž je i schopnost rozpoznat, které činnosti není jednatel zvládnout sám, viz rozsudek NS 29 Cdo 2531/2008 ze dne 30. 10. 2008. Žalovaný proto souhlasil s využitím služeb externí pracovnice, účetní poradkyně J. B., která pracovala ve stejném účetním programu jako žalobkyně a byla ochotna se časově přizpůsobit tak, aby s ní mohl spolupracovat Ing. F. mimo svou pracovní dobu, aniž by zanedbal své běžné pracovní povinnosti. Na základě provedených důkazů bylo zjištěno, že zapojení externí spolupracovnice do vypracování dodatečného daňového přiznání za rok 2013 a daňového přiznání za rok 2014. bylo adekvátním způsobem. Žalobkyně sama k tomu neměla zaměstnance (Ing. F. byl zaneprázdněn vedením aktuálního účetnictví i dalších pracovních úkolů) a šlo jen o omezený rozsah prací, na které nebylo účelné přijímat další pracovní sílu do pracovního poměru.
66. Na základě výše uvedeného soud uzavírá, že žalobkyně neunesla důkazní břemeno ke svým tvrzením o jednání žalovaného v rozporu s péčí řádného hospodáře. Naopak žalovaný ač ho důkazní břemeno netížilo (bylo obráceno) prokázal, že jednal v péči řádného hospodáře. Tím byla prokázána absence základu sporu – porušení odpovědnosti jednat s péčí řádného hospodáře, a tedy neodůvodněnost žaloby z náhrady škody za porušení odpovědnosti jednat s péčí řádného hospodáře. Z uvedeného důvodu soud žalobu zcela zamítl.

67. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 142 odst. 1. o.s.ř. a právo na jejich náhradu bylo přiznáno ve věci zcela úspěšnému žalovanému.
68. Náhrada nákladů řízení pro za úkony právního zastoupení, byla soudem přiznána dle ust. § 151 odst. 1 věty první o.s.ř., ve spojení s ust. § 137 odst. 1 o.s.ř. Náhrada je stanovena dle vyhl. č. 177/1996 Sb. (dále jen AT) a přiznána za šest úkonů po 2 580 Kč, když sazba je dána ust. § 7 bod 5 AT ve spojení s ust. § 8 odst. 1 AT:
- 1 x podle ust. § 11 odst. 1 písm. a) převzetí a příprava zastoupení
 - 1 x podle ust. § 11 odst. 1 písm. d) vyjádření k žalobě ze dne 22. 2. 2017
 - 1 x podle ust. § 11 odst. 1 písm. g) účast na jednání před soudem dne 21. 6. 2017
 - 1 x podle ust. § 11 odst. 1 písm. g) účast na jednání před soudem dne 2. 8. 2018
 - 1 x podle ust. § 11 odst. 1 písm. d) vyjádření ze dne 30. 8. 2018 ke stanovisku žalobce a k průběhu ústního jednání před soudem dne 2. 8. 2018
 - 1 x podle ust. § 11 odst. 1 písm. g) účast na jednání před soudem dne 12. 6. 2020
 - Dále jsou náklady tvořeny paušální náhradou hotových výdajů ve výši 1800 Kč (6krát po 300 Kč dle ust. § 13 odst. 4 AT).
 - Soud přiznal 21% daň z přidané hodnoty dle ust. § 47 odst. 1, písm. a) zák. č. 235/2004 v platném znění z výše uvedených položek, ve výši 3 628, 8 Kč dle ust. § 137 odst. 3 o.s.ř.
 - Další náklady tvoří cestovné ve výši 361,3 Kč (dle ust. § 13 odst. 4 AT ve spojení s ust. § 157 zákoníku práce) za cestu [redacted] – Praha a zpět (62 km), konanou dne 2. 8. 2018 automobilem [redacted] RZ [redacted] při ceně nafty 29,8 Kč za litr dle ust. § 4 písm. a) vyhl. č. 463/2017 Sb., při průměrné spotřebě pohonných hmot použitého vozidla zjištěné z technického průkazu 6,1 litrů/100 km ($6,8+5,6+6,0=18,4:3$) a základní náhradě 4 Kč dle ust. § 1 písm. b) vyhl. č. 463/2017 Sb.,
 - a cestovné ve výši 381, 3 Kč za cestu [redacted] – Praha a zpět (62 km), konanou dne 12. 6. 2020 automobilem [redacted] RZ [redacted] při ceně nafty 31,8 Kč za litr dle ust. § 4 písm. a) vyhl. č. 358/2019 Sb., při průměrné spotřebě pohonných hmot použitého vozidla zjištěné z technického průkazu 6,1 litrů/100 km ($6,8+5,6+6,0=18,4:3$) a základní náhradě 4,2 Kč dle ust. § 1 písm. b) vyhl. č. 358/2019 Sb.
 - Žalovanému dále náleží náhrada za promeškaný čas ve výši 400 Kč dle ust. § 14 odst. 1 písm. a) odst. 3 AT za 4 započaté půlhodiny po 100,- Kč.
 - Soud žalovanému nepřiznal parkovné ve výši 180 Kč, protože žalovaný soudu nedoložil potvrzení o jeho zaplacení,
 - místo požadovaných 7 úkonů přiznal žalovanému pouze 6 úkonů, protože více úkonů nebylo ze strany žalovaného v řízení provedeno,
 - místo požadované náhrady za cestovné ve výši 868,56 Kč přiznal soud částku 742,60 Kč. Rozdíl je dán pravděpodobně početní chybou na straně žalovaného.
69. Celkové náhrady nákladů žalovaného tedy činí po zaokrouhlení ($6 \times 2\,580 + 1\,800 + 3\,628,8 + 361,3 + 381,3 + 400$) 22 051 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání k Vrchnímu soudu v Praze, prostřednictvím Krajského soudu v Praze do 15 dnů ode dne jeho doručení.

Nebude-li rozhodnutí plněno dobrovolně, lze se jej domáhat výkonem rozhodnutí nebo exekucí.

Praha 12. června 2020

JUDr. Lenka Engelová, v. r.
samosoudkyně